

סיפורם של נופלי בית החינוך

אביבית בנו ז"ל

בת רבקה וחיים, אחות תאומה לענבר ואחות לשגיא.
נולדה ב- יום ה' באלול תשל"ט 28.8.1979
נפלה- ביום ט"ז באייר תש"ס 21.05.2000

אביבית למדה במשך שנתיים בבית-הספר היסודי 'יד מרדכי'. כשמלאו לה שמונה שנים עברה המשפחה לקיבוץ אלומות. היא סיימה את לימודיה היסודיים בבית-הספר האזורי שבעמק הירדן ובמקביל למדה בבית-הספר למחוננים בכפר תבור. בשנת 1993 העתיקה המשפחה את מקום מגוריה לגבעתיים, שם סיימה אביבית בהצטיינות את לימודיה התיכוניים בבית-הספר ע"ש שמעון בן צבי. בתום לימודיה עברה אביבית בהצטיינות קורס קדם-צבאי בתכנות מחשבים וביולי 1998 התגייסה לצה"ל והחלה את שירותה בחיל המודיעין. היא שרתה ביחידה הטכנולוגית של חיל המודיעין. בשנת 2000 הצטרפה אביבית לשורות צבא הקבע ויצאה לקורס קציני מודיעין. במהלך הקורס נפטרה והועלתה לדרגת סגן משנה.

אביהו פלד ז"ל

בן פרידה ומאיר.
נולד- כ"ב טבת תש"ו.
נפטר- כ"ז באייר תשכ"ז

אביהו היה בן קבוצת כינרת. שנות ילדותו עברו בקבוצה בחברת הילדים והנוער. היה ילד שקט שלא הרבה לדבר ולא נטה להתבלט, כי עניו היה בכל מעשיו אשר עשה בכושר רב. סיים י"ב כיתות בבית-הספר החקלאי התיכון בבית-ירח שבעמק הירדן. באוגוסט 1963 גויס לצה"ל ועד מהרה קנה לו מקום נכבד ביחידתו בגלל קור-רוחו ובטחונו. כאשר שוחרר מן הצבא חזר לביתו-לקבוצתו והתקשר מאד למשק ולעבודה, אך מזמן לזמן היה נקרא למילואים. בהגיע תקופת הכוננות אשר לפני מלחמת ששת הימים נקרא שוב לדגל והיה דבק במטרה ללא ליאות. מוכשר היה כמפקד-כיתה ועל אף היותו צעיר מפקודיו היה מוכשר ונאמן עליהם והם מוכנים היו למלא את הוראותיו. ביום השני לקרבות, הוא כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967) נפל בקרב שנערך ליד מוזיאון רוקפלר בירושלים.

אורון שאול ז"ל

בן זהבה והרצל

אורון נולד בפוריה עילית בן שני ולו אח בוגר אבירם ואח צעיר.

הוא למד בבית החינוך ולאחר מכן בתיכון האיזורי בית ירח.

כאשר התגייס לצבא בחר לשרת כלוחם בחטיבת גולני. על אף קשיים מבית ועל אף שהיה יכול לבחור לשרת ביחידה עורפית בחר לשרת כלוחם. ביצע את תפקידו במסירות וביסודיות. ייזם והתנדב לכל משימה והפגין מקצועיות ואחריות. היה בעל יחסי אנוש טובים וזכה להערכה מצד מפקדיו וחבריו ליחידה. שמעון פרס נשיא המדינה העניק לו את אות מצטיין הנשיא.

בחודש יוני 2014 התגבר ירי רקטות מרצועת עזה לישראל, ובעקבות כך יצאה ישראל למבצע "צוק איתן" נגד החמאס באזור עזה. המבצע החל ב-8.7.2014 בהפצצות מהאוויר, וכעבור תשעה ימים החלה כניסה קרקעית של יחידות צבא לרצועת עזה לטפל במוקדי הירי ובמנהרות הטרור, משימות שבוצעו עד תום המבצע בסוף חודש אוגוסט.

אורי אפשטיין ז"ל

בן נעמי ואפרים

נולד- ט' בניסן תש"ט 8 לאפריל 1949

נפל- בעת מילוי תפקידו ב-ג' אלול תשכ"ח 27 לספטמבר 1968

אורי נולד נולד בדגניה ב'.

ראשית חינוכו היה בבית החינוך המשותף בדגניה ולאחר מכן למד בבית ירח שבעמק הירדן. משחר ילדותו הושיט יד עוזרת לכל דורש ובכושר מפליא לגילו הצעיר נירשם לעבודה במשק ורצונו עז להידמות לאלה מחבריו המבוגרים ממנו בהרבה - להאריך את יום עמלם מהנץ החמה ועד שעות הערב המאוחרות. הוא לא בחר להזדהות עם אבירים ולוחמים אלא עם חברים הגדולים ממנו העוסקים בעבודת כפיים. בנובמבר 1967 גויס לצה"ל ופניו לדרך הקשה של הצנחנים. הוא העדיף ללכת בדרך קשה זו, ובשבת הראשונה, כשחזר מן הצבא, ישב וסיפר שאמנם קשה לו אבל כאשר נשאל אם יהיה בכוחו להמשיך ענה שהוא בטוח בכך שהכל יעבור בסדר ושהוא יצליח ביחידה; עם יחידתו יצא לפעולת התגמול הידועה כמבצע כראמה. - בלבו היתה החלטה נחושה כי אחרי שירותו הצבאי יחזור למשק, אך ביום ג' באלול תשכ"ח (27.8.1968) מצא את מותו בשעת מילוי תפקידו בנסיעה בכביש קוניטרה - גשר בנות יעקב, כשרכבו התהפך, והוא עוד בשירות חובה שלו.

אורי בר ז"ל

בנם של מאוריצי' ויוליה

נולד - בפולין בכ"א בשבט תר"ץ 19 בפברואר 1930

נפל - בט' אייר תש"ח 18 במאי 1948

אורי בנם של מאוריצי' ויוליה נולד בעיר קרקוב.

בן יחיד להורים משכילים ואמידים, שידעו לטפחו באהבה ובהבנה רבה.

עם פרוץ מלחמת העולם השנייה נדדה המשפחה בדרכי רוסיה בתלאות ובסבל רבים.

בעודו ילד נפרד אורי מהוריו בדרכו לארץ, עם קבוצת ילדים הגיע ב-1943 דרך טהרן לירושלים

ולדגניה. "ילדי טהרן" קראו להם.

אורי היה בין הצעירים בחבורה. במהירות רבה רכש את השפה העברית והחל ללמוד בבית הספר יחד עם

בני דגניה.

צמא דעת היה מטבעו. התבלט בכישרונותיו הרבים. היטיב לנגן באקורדיון והרבה לקרוא. אורי היה

הילד החולם, שאהב להפליג בדמיונות, התגלה כבעל אופי חזק, הן ביחס לעבודה במשק שדרשה ממנו

מאמצים רבים והן כשדרש לגייסו גיוס מלא.

ועדת הביטחון נמנעה מלעשות זאת כיוון שהיה בן יחיד להוריו.

איתמר גולני ז"ל

בן רעיה ואריה
נולד - בשנת 1928 בריזובו (צפון אוראל) שברוסיה.
נעדר מהתאריך: 16.11.1948, י"ד חשוון תש"ט

איתמר גולני, למרות שלא נולד בארץ, נחשב לבן הראשון של קיבוץ אפיקים. גולני נולד בצפון חבל אורל שברוסיה, אליו גורשו הוריו, רעיה ואריה (לובה), בשל פעילות ציונית וסוציאליסטית. בני הזוג הסכימו להמיר את העונש בגירוש מברית המועצות לצמיתות, ובשנת 1930 עברו יחד עם בנם איתמר, שהיה אז רק תינוק, מהקור הנורא של רוסיה אל החום היוקד של אזור הכנרת. לאחר מסלול שירות ארוך בפלמ"ח מאז 1946 קיבל איתמר גולני ז"ל, בימי ההפוגה הראשונה, דרגת סרן ופיקוד על פלוגה בגדוד השלישי של הפלמ"ח, בחטיבת "יפתח".

איתמר ז"ל השתתף במבצע "דני" לכיבוש לוד ורמלה ולאחר מכן, בימי ההפוגה השנייה, הוצב כמדריך בבית ספר לקציני חיל רגלים ובחודש אוקטובר עבר הסבה לצנחנים.

באחד הימים, בזמן אימון צניחה באזור רמת דוד, אירעה תקלה ומצנחו של איתמר גולני ז"ל נתפס בזנב המטוס, שהיה עמוס בדלק וצנחנים. חבריו ניסו לחלץ אותו במהלך הטיסה ולאחר זמן מה פנה המטוס לכיוון מפרץ חיפה, שם שיחרר עצמו איתמר ז"ל מכבלי המצנח ונפל לים. למרות חיפושים שנערכו

איתן הררי ז"ל

בן סגדר וטובה

נולד -ביום י"ג במרחשוון תרצ"ה 22.10.1934

נפל ב- כ"ט באייר תשט"ז 10.5.1956

נולד בחדרה. בן למשפחה ותיקה מקבוצת מסדה. למד בבית-החינוך המשותף בעמק-הירדן (מחזור ח'). וסיים את בית-הספר התיכון לחקלאות על-שם רופין. יחסו ללימודים ולמורים היה רציני ביותר ומשום כך אהבוהו מחנכיו והעריצוהו. עוד בגיל צעיר בילה שעות מרובות בחדר-הקריאה בעיון בספרים וכאשר קראוהו חבריו למשחק היה פוטר אותם בהלצה: "לו הייתי בגילכם הייתי גם אני משחק" ומפני כך כינהו בני-גילו "הזקן". אחרי קורס מ"כ בגדנ"ע הדריך נוער ושימש להם סמל בישרו, בסבילותו ובמסירותו לזולת. היה חביב ומקובל על כל חבריו שמצאו עניין באישיותו החברותית. עסק בתורת-החקלאות ובמדעי-החברה. במשך שתי שנים (תשי"ב-תשי"ג) היה מזכיר חטיבת-הנוער של איחוד הקבוצות והקיבוצים בעמק-הירדן. היה בין ראשוני המתנדבים לצנחנים. את התגייסותו זאת הסביר להוריו בלשון זו: "מה לי לעשות שאני כזה, שהקושי והסכנה הם דווקא המושכים אותי". לאחר שנה ומחצה נשלח לקורס-קצינים, ובגדוד שרת כמפקד מחלקה בסיירת של מאיר הר ציון והגיע לדרגת סגן. בשנות-שירותו ראה כל תפקיד שהוטל עליו כקדוש והשתתף באימונים ובמסעות בלתי-פוסקים. נפל

אליעזר האוזמן ז"ל

בן עליזה וחיים

נולד- ביום ד' בכסלו תשי"ג 27.11.1952.

נפל ב- ביום י' בתשרי תשל"ד 6.10.1973

נולד ביום ד' בכסלו תשי"ג (27.11.1952) בקבוצת דגניה א' גדל בחברת הילדים שבקבוצה ולמד בבית-החינוך המשותף בדגניה א'. בשנות בגרותו למד אליעזר במסגרת חינוך פרטי משלים בירושלים. נער חברותי היה אלי. הוא שמר על דברי המתיקה, שקיבל מהוריו, כדי לחלק אותם בין ידידיו. לא אחת ויתר על זכותו לטובת זולתו. אהבת הזולת ונאמנות עד תום אפיינו את אלי, למן ילדותו ועד סוף דרכו. בבית הספר למד בחריצות ובמרץ בלתי נלאה. כאשר סיים ח' כיתות יסוד, החליטו הוריו בלב קשה לשלוח אותו ללמוד מקצוע, כדי שיוכל לעמוד אחר-כך ברשות עצמו. אלי התגורר בירושלים אצל דודו, עבד ביום ולמד בערב. בשבתות היה נוסע אל הוריו בדגניה וממלא את בית הוריו שחוק וחמימות. אליעזר גויס לצה"ל בראשית נובמבר 1970 ולאחר סיום הטיروנות הוצב לחיל האוויר. הוא השתלב בקורס נהגים ועבר בהצלחה את כל המבחנים.

ביום י' בתשרי תשל"ד (6.10.1973), במקום שירותו במרחב שלמה, נהרג אליעזר בפגיעה ישירה של טיל ששיגרו המצרים. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין האזרחי באשקלון.

אלישע בן עמי ז"ל

בן רפאל ומרים.

נולד- כ' באלול ת"ש 23.9.1940

נפל- כ"ז באייר תשכ"ז 6.6.1967

אחרי שסיים את לימודיו בבית הספר היסודי למד בבית הספר התיכון בבית ירח עד שסיים בו את הלימודים. לאחר מכן התמסר לחקלאות.

גויס לצה"ל באוגוסט 1958. בפרוץ מלחמת ששת הימים לא נקרא לזגל בגלל מצב בריאותו הלקוי אך הוא התנדב לתפקיד מפקד טנק - בצאתו למלחמה אמר כי הוא יוצא ללחום כדי שילדיו יוכלו לחיות בשלום כדרך שעשה אביו בזמנו; (אביו נפל במלחמת הקוממיות בקרב על דגניה ב'). מטבעו לא היה מרבה דברים והיה עושה הכל בשקט, מתוך בטחון ואומץ לב. בקרב שנערך בצומת קבטיה בעמק דותן, נתקע הטנק שלו בתעלה ולא ניתן להוציא אותו משם; אך הוא סירב לנטוש את הטנק, הוציא את הצוות מתוכו ואת המקלע ממנו, אירגן את אנשיו והמשיך בניסיונות של חילוץ הטנק - ותוך כדי כך המשיך לנהל קרב עם האויב וגם הצליח לשבות כמה מחייליו. על אף האש החזקה שניתכה עליו מטנקי האויב המשיך בעבודת החילוץ (של הטנק) עד שנפגע באש האויב ונפל.

ארנון נול ז"ל

בן עליזה ויצחק.

נולד- בט"ז בחשוון תרצ"א 7 בנובמבר 1930.

נפל- בט"ז אייר תשי"ג 1 במאי 1953

נולד בירושלים והגיע לדגניה בטרם מלאה לו שנה, ילד עם תלתלי זהב ארוכים וחיוך מלבב. היה לו חוש הומור ושכל מבריק, ילד ער, פיקח, בעל לב רגיש, חבר טוב, תמיד במרכז החברה בזכות אישיותו הרבגונית. למד בבית החינוך, והיה במחזור הראשון שסיים את בית-ירח. הוא הצטיין במתמטיקה ובהיסטוריה, בכימיה ובספרות, הרבה לקרוא וסחף את הסובבים אותו בסיפוריו.

בהתגייסו לצה"ל היה ברור לו שהוא הולך לטיס בעקבות יצחק אביו, שהיה מראשוני הטייסים של "חברת אווירון". ואמנם סיים קורס טיס ושירת כנווט בחיל האוויר.

הוא נהרג עם חברו, דודו אברמסון, בהתרסק מטוסם בהר כנרת.

בן 22 היה בנפלו.

אושרי חבר ז"ל

בן גילה ואבינועם חבר

נולד - ביום : ל' כסלו תשל"ה. 14.12.1974

נפל - ביום: א' בחשוון תשנ"ד . 16.3.1993

אושרי החל את לימודו התחיל "בכדורי" ואחר כך עבר עם משפחתו לכפר חיטים שם המשיך את לימודיו בבית הספר היסודי "בית החינוך המשותף" בדגניה ומשם לבית הספר "בית ירח" במגמת חשמל

כילד , נער , חייל , אדם אושרי היה עצמאי מאוד , בוגר בדעותיו , חברתי , רומטיקן , כשרוני מאוד ואיש עבודה

באוגוסט 1992 התגייס אושרי לצה"ל , החל את המסלול הקשה ביותר הכשרתו כלוחם לחטיבת הצנחנים אותו סיים בהצלחה מרובה.

מפקדו ל אושרי מספר שהיה חייל מעולה, אשר ביצע את עבודתו על הצד הטוב ביותר והיה מעומד לצאת לקורס קצינים בערב מותו.

אושרי נהרג בתאונת דרכים בעת מילוי תפקידו ביום א' בחשוון 16.10.1993

התאונה ארעה כאשר שב מבילוי סופשבוע בכרמיאל עם שני בני דודיו.

בנימין (בנה) סלע ז"ל

בן בן רחל וליפא

נולד- בשנת 1923 בקבוצה דגניה ב'

נפל - ביום ט' באייר תש"ח 18.05.1948

מילדותו גדל בחיק הטבע וברוח הקבוצה ושאיפותיה. היה שתקן ועם זאת השובב מכל בני גילו, זריז וממולח ובעל המצאות. הוא הצטיין בריצה בקרב בני כיתתו וניצח את כולם בתחרויות אך לאחר הניצחון היה מחייך בביישנות ונעלם. למד בבית-הספר המרכזי בדגניה ובכיתות הגבוהות נתגלו כשרונו ותבונתו. היה מטובי התלמידים בכיתה. לרוב בחר בשתיקה, אך משנתעוררה שאלה בכיתה וראוהו מחייך ושותק, ידעו כי הפתרון עימו והאיצו בו לדבר וכשהחל לדבר - אורו פני הכל. לאחר שסיים את בית-הספר נכנס לעבודה החקלאית במסירות ורצינות רבה. משהקים משפחה ונולדה לו בת, מצא מעיין לאושר שקט ועמוק בכל לבו וטבעו. הוא לא שש לחיי צבא, אך עמד הכן לפקודה. לאחר הקמת המדינה נקרא לדגל. ביום 18.5.1948 קם כרגיל ללכת לעבודתו במטע, אך נצטווה לצאת לשדה הקרב. הוא נפרד מאישתו ואמר לה כי זה יומו האחרון. בלווית חבריו יצא לעבר צמת, אל המערך שבלם את התקדמות הסורים. ב-18 במאי פתחו הסורים בהתקפה על צמת בסיוע ארטילריה וטנקים. כוחותינו לא עמדו בפני עוצמת ההתקפה הסורית, תחילה נפלה העיירה צמת ולבסוף גם תחנת המשטרה, והמגינים נסוגו תחת אש

בן עמי (בני) פחטר ז"ל

בן יהודית ומשה

נולד - ביום א' בכסליו תרע"ט 5.11.1918

נפל - ביום ט"ז באדר ב' תש"ח 6.10.1973

נולד בעיר סמיאטיץ, פולין. אביו, שהיה חבר מפלגת "פועלי-ציון", עלה ארצה עוד בשנת 1908 ונאלץ לעזבה מחשש "גאולת דם", לאחר שפגע, בדרכו לסג'רה, בשודד ערבי. הוא מת בדמי ימיו, בהיות בן-עמי תינוק בן שנה. בילדותו הפליא בן-עמי את כל יודעיו בסגולותיו. ב-8.11.1925, בהיותו בן 6, עלה עם אמו לארץ. לאחר שלמד זמן קצר בגן-ילדים עבר לבית-החינוך בתל-אביב. משסיים שם את חוק לימודיו הוסיף ללמוד שנה אחת בדגניה א' ואחר-כך בבית-הספר המחוזי בגבעת השלושה ובבית-הספר החקלאי "כדורי" שסיים בהצטיינות בשנת 1937. כבר באותן השנים קנה לו עמדת-כבוד בקרב חבריו בחוש החברי המיוחד לו, בתפיסתו המהירה, במסירותו ועירנותו לכל עניין. אחרי שסיים את בית-הספר "כדורי" יצא להכשרה בדגניה א' ומשם עלה עם חבריו להתנחלות באדמת חניתה. בחורף תש"ח, עם פרוץ מלחמת-העצמאות בעקבות החלטת עצרת האו"ם על חלוקת הארץ לשתי מדינות, ניהל ממפקדתו בקרית חיים את הגנת הנקודות המבודדות בגליל המערבי וצפון חיפה בתנאים קשים ביותר: הערבים פעלו בגלוי וכיתות ה"הגנה" נאלצו לפעול בהסתר מחמת הפיקוח הבריטי החמור. מרצונו קיבל על עצמו

בן-ציון (בני) נטר ז"ל

בן חווה ושאול.

נולד-י"ב בשבט, תש"ח 23 בינואר, 1948.

נפל-כ"א באדר, תשכ"ח. 21 במרץ 1968.

היה תינוק כאשר שאול אביו נפל בקרב על הגנת דגניה.

בני היה "ילד טבע". אהב חופש, וכל מסגרת הכבידה עליו.

תחביביו היו רבים ומגוונים. אהב בעלי חיים, ותמיד גידל בבית כלב או חתול. טוב לבו, ההומור שלו

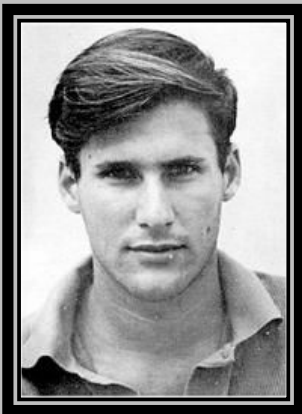
והמצאותיותו כבשו את לב הילדים, והם אהבו אותו מאוד ושמחו להצטרף לתעלוליו.

עם סיום בית החינוך למד בבית הספר התיכון "עירון". בשנה האחרונה ללימודיו עבר ל"נעורים", בית

ספר למיכון חקלאי. הוא אהב את העבודה על הטרקטורים והפליא לעשותה.

בהגיעו לצבא התגייס לחיל ההנדסה, והפעיל ציוד כבד. הוא היה גאה מאוד בטרקטור הענק שהפעיל.

בקרב כראמה עבד על טרקטור כבד בהקמת גשר על הירדן, ושם נפל.

גד גלבוע ז"ל

בן בתיה ואליעזר גולדברג
נולד - 05/10/1944 י"ה תשרי תש"ה
נפטר - 25/11/1975 כ"א כסלו תשל"ו

נולד בכנרת, למד בבית החינוך המשותף בדגניה והמשיך בבית-ירח.
עם גיוסו לצה"ל התנדב לשרת בסיירת הצנחנים, וליחידה זו השתייך גם במילואים. לאחר שחרורו מצה"ל עבד במשק בחליבה, ובענף השקדים.
ביוני 1969 נשא לאישה את זיווה, בת כנרת לבית חקלאי, ויחד עלו להתיישב בקיבוץ הצעיר מבוא-חמה שברמת הגולן. במשך תקופה של יותר מארבע שנים מילא גד תפקידים מרכזיים בקיבוץ הצעיר (מרכז מפעל, גזבר, מזכיר).

במלחמת יום הכיפורים השתתף גדי בצליחת התעלה ב"ראש הגשר".
בשנת 1974 עברה המשפחה לבני יהודה – מרכז כפרי בדרום רמת הגולן. כאן החל גדי לבנות את עצמו כמפרנס משפחה בעזרת נגריה שהקים בכוחות עצמו.

בנובמבר 1975 נקרא לשירות מילואים, שבמסגרתו נערך תרגיל חטיבתי גדול בסיני. במהלך התרגיל התרסק מטוס ה"הרקולס", שבו טסו גדי וחבריו, בפגיעה בג'בל הלל. כל עשרים נוסעי המטוס נספו.

גדעון אדר ז"ל

בן הדסה ואברהם

נולד בדגניה ב' בכ"ט בשבט ת"ש , 8/2/1940

נפל בעת מילוי תפקידו, בכ"ט בתמוז תש"כ , 24/7/1960

אחרי שסיים את לימודיו בבית-הספר היסודי המשותף שבדגניה, למד בבית-הספר התיכון המקצועי המשותף בעמק-הירדן. השתייך לתנועת "הנוער העובד".

גדל על שפת-הכנרת ומשיכתו לים נתגלתה בו עוד מילדותו, הצטיין במלאכת-כפיים, היה מתייחד במחסן קטן, בונה סירות מסוגים שונים (המשמשות את חובבי ספורט-המים עד היום) וחולם על מרחבי-ים. בהגיע מועד-גיוסו לצה"ל באוגוסט 1958 הצטרף לחיל-הים. גילה יכולת ותנופה, על אף צניעותו והליכותיו השקטות עשה גדולות ורבות בקורסים שונים שעבר בהצטיינות. הוא פיתח, המציא ובנה מכשירי אימון, אמצעי בדיקה וכלי ציוד מיוחדים, אשר לפי דברי מפקדו, הצטיינו בפשטותם וביופי הפתרונות שבהם.

נפל בשעת מילוי תפקידו ביום כ"ט בתמוז תש"ך (24.7.1960). הובא למנוחת-עולמים בחלקה הצבאית שבקיבוצו.

גור (אברהם) מאירוב ז"ל

בן שאול ושרה.

נולד- כ"ט בשבט תרצ"א 16.2.1931.

נפטר- ה' בתמוז תש"ח 12.7.1948.

יפה-תואר, בריא, חזק בגופו וזריז, ער, תאב דעת ולימוד, תמים ונבון. בעל רצון חזק, עז ונמרץ אך גם שקול, מתפרץ וגם צנוע. בבית-הספר, במשחק, בספורט, בפעולות-הנוער וב"הגנה". בעל רגשות ויצרים עזים ופורצים, וחוש דק מן הדק לאמת ולצדק. חבר נאמן ומסור ללא גבול וחשבון, ממעט בדיבורים ובצורות-נימוסים מקובלות. "בלתי-מהוקצע", אך עדין ורגיש ביסודו. ער ונלהב למוסיקה. כולו תוסס חיים, עליז ושובב, לוהט ונלהב ומדביק חבריו בלהטו. אינו מסוגל לשאת מנוחה של אי-עשייה, עד כדי חוסר סבלנות. בימי הקרבות דורש וחוזר ודורש לשתפו בקו האש על אף גילו הצעיר. מספוח לכיתת הפל"ם משתתף הוא בפעולות קרביות רבות: בקרבות על צמח, במשלטי גשר וטבריה, בדגניה, בפעולת-תגמול בסביבת בית-קשת, בפעולת סיור מעבר לירמוק, בעין-גב, ובמצבים קרובים ליאוש אינו יודע פחד ורתיעה, מעודד את חבריו ומשרה עליהם וגם על

הבוגרים ממנו מרמזונו בנצחוני. תחת זלזול ועזר נאמרונות זלזול בוגר חברו רב רמזונו מנפלא

דוד ישי ז"ל

בן חנה ואלחנן
נולד- ביום ד' בכסלו תשי"א 13.11.1950.
נפל- ביום 09/10/1973

דוד, בן חנה ואלחנן, בקבוצת אלומות. בתחילה למד בבית-הספר היסודי בדגניה א', אחרי-כן סיים את לימודיו בבית-הספר התיכון "בית ירח" בעמק הירדן. הלימודים בבית-הספר היסודי היו קלים לגביו, שכן היה "תולעת-ספרים". פעם ישב בכיתה והיה כה שקוע בקריאת ספר, עד שלא הרגיש כי כל התלמידים הלכו ובית-הספר נסגר. רק אחר הצהריים גילו אותו יושב לבדו בכיתה, שקוע עדיין בקריאה. דוד, שכונה בפי כל 'דודו', גם די זמן לפעילות בגדנ"ע והיה חבר בתנועת הנוער העובד. הוא הצטיין בשחייה, שיחק בטניס, אסף בולים ואהב מאוד את אמנות הבישול. כשהיה בן חמש שנים נסע עם הוריו לארצות הברית, שם כיהן אביו בשליחות משרד-הביטחון. דוד התגייס לצה"ל בסוף נובמבר 1968 וגויס לקורס-טיס, אולם נשר ממנו לאחר שמונה חודשים. בחר לשרת בחיל-השריון.

כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים, מיהר דודו והצטרף אל יחידתו שלחמה בסיני. בי"ג בתשרי

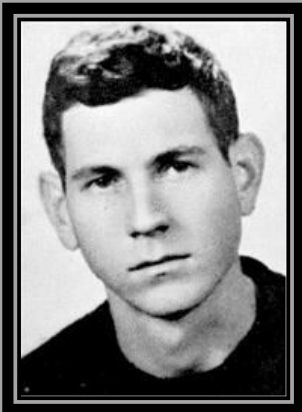
דוד (דודיק) ליס ז"ל

בן רבקה וברוך.
נולד-ט"ו אייר, תרפ"ג. 1 במאי 1923.
נפל-ט' אייר, תש"ח. 18 במאי 1948.

נולד בדגניה להורים יוצאי רוסיה. פשוט בהליכותיו, צנוע ומכונס בתוך עצמו. ישר עד שורשי נשמתו וקנאי לאמת.

עוד בהיותו פעוט, בגן הילדים, ידע להכיר כל צמח מצמחי הבר.
בשנת 1942 התנדב לבריגדה היהודית והשתתף בקרבות באיטליה. חבריו בצבא שיבחוהו על נאמנותו ומסירותו. בשובו מהצבא השתלב בחיי החברה והעבודה.
הקים משפחה ונולדה לו בת - רון. אך היא לאל הספיקה להכירו - בת תשעה חודשים הייתה כשנפל.
בשמונה עשר במאי 1948, בקרב על הדגניות, נשאר דודיק ליד דניאל, שהיה פצוע ושותת דם.
"לא אעזבך, אשאר לידך", אלו היו דבריו האחרונים.
בן 25 היה בנפלו.

דן זמירין ז"ל

בן בלה וישראל.

נולד- 04/09/1944 ט"ז אלול תש"ד

נפל- 08/10/1973 י"ב תשרי תשל"ד

נולד בכנרת, בן זקונים להוריו מוותיקי המשק. משחר ילדותו היה ילד חביב ומוכשר. למד בבית החינוך המשותף. משום ציוניו הטובים קיבל בבחינת הסקר אישור למלגה ללימודים תיכוניים וסיימם בבית-ירח. מוריו שיבחוהו תמיד. הרבה לקרוא ספרות יפה ומדעית. אהב מוסיקה. זמן קצר אף למד נגינת פסנתר אצל נעמי שמר.

בהתגייסו לצבא התנדב לקורס טייס ועבר קורס צניחה. כעבור חצי שנה הועבר לשריון באשר לא היו לו הכישרים הדרושים לטיס. סיים קורס קצינים והיה בין שלושת החניכים המצטיינים. בגמר הקורס התנדב לסיירת השריון ועבר קורס סיור מתקדם.

במלחמת יום הכיפורים היה דני מ"פ בדרגת סרן בגדוד שריון-סיור. היה מן הראשונים שיצאו בטנקים מועטים אל מול נחשול הטנקים הסורים. אלה הגיעו כבר עד הלילה לא הרחק מהירדן, ועל דני וחבריו היה לעצורם בכל מחיר, ואמנם כך עשו. הספיק ללחום יום וחצי בקרב הבלימה. ביום השני נפגע הטנק שלו בפגיעה ישירה. דני וחברו נפלו בעמדם חשופים בצריח. אחרי נפלו הועלה לדרגת רב-סרן, בן 29

דן כנרתי ז"ל

בן חנה ושלמה

נולד- 15/03/1930 ט"ו אדר תר"ץ

נפטר- 27/05/1948 י"ח אייר תש"ח

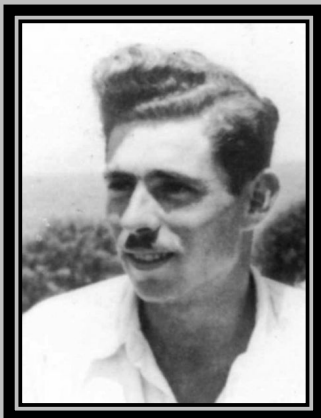
נולד להורים וותיקים בקבוצת כנרת. למד בבית-החינוך המשותף והמשיך בבית-ירח. מילדותו הצטיין ביחסו הרציני ללימודים. השתתף בקביעות ובהצטיינות בתזמורת המיתרים של הקבוצה. בהיותו בן 16 השתתף בקורס של גדנ"ע בדגניה ב', וב"שבת השחורה" (26 ביוני 1946) נעצר ע"י האנגלים, שפלשו למשק, ויחד עם החברים הבוגרים הובל לעתלית. כאחד המבוגרים מילא אחרי כל הוראות ה"הגנה", לא הזדהה לפני האנגלים ונסחב על ידם בכוח ובאכזריות. זאת הייתה טבילת האש הראשונה שלו. "אינני יכול עוד להמשיך בלימודים" – הכריז באותה תקופה, ואכן הפסיקם ונכנס במלואו לעבודה במשק. עבד בהתמדה ובנאמנות בענפים שונים ולבסוף - ברפת.

בזמנו הפנוי הרבה בעיסוקי ספורט, במיוחד בשחייה, והיה מראשוני השחקנים בכדורסל בכנרת. היה מדריך מוכשר ב"הגנה" ואימן חברות נוער ומבוגרים בסוגי נשק שונים. גויס והשתתף בקרב נאסר-א-דין, לאחר זאת בכיבוש תחנת המשטרה בצמח ובפעולות הפשיטה בערב-אל-זבח, שממנה בא מדוכא

דניאל שפריס ז"ל

בן מרים וזלמן.
נולד-ל' תשרי תרפ"ז, 1926 .
נפל- ט' אייר, תש"ח. 18 במאי 1948.

יושר לב, פשטות, חמימות ומסירות לחבריו היו מתכונותיו הבולטות.
היה צעיר כשהתגייס לצבא הבריטי בשנת 1945 (ללא הסכמת הקבוצה) מתוך דחף עמוק להשתתף במלחמה בנאצים. מאירופה כתב מכתבים ספוגי געגועים להוריו ולחבריו בדגניה.
ב-1947 נשא לאשה את מרים שהיתה ב"הכשרה הצעירה" בדגניה.
במסגרת ה"חיש", ליווה שיירות, ושירת כנהג של מפקדת עמק הירדן. השתתף בקרבות סג'רה וערב אל-זבח.

ב-15 במאי נלחם בקרבות צמח, והשתתף בהטעיית האויב במסע טרקטורים במורד הר פוריה.
לאחר לילה ללא שינה, עייף וחולה, לא ויתר, ויחד עם חבריו חזר לצמח לעמוד מול הצבא הסורי. בדרך בין צמח לדגניה נפצע, ושם מצא את מותו, כשדודיק חברו לידו.
בן 21 היה בנופלו.

זמיר דהאן ז"ל

בן שפרה ומאיר
נולד- 15/11/1930 כ"ד מרחשון תרצ"א
נפל- 18/05/1948 ט' אייר תש"ח

נולד בקהיר (מצרים) להורים ארץ-ישראליים, שחיו שם זמנית לצורך הוראת עברית ויהדות לילדים עברים. שפת האם של זמיר הייתה עברית. מפעם לפעם היה מבלה יחד עם הוריו בארץ בזמן חופשתם. היה ילד מחונן, מוכשר וחביב. "כיבשה" - היה שם החיבה שלו במשפחה. בגיל 7 התחנך בתנועת הנוער "העברי הצעיר". עוד בילדותו קרא ספרים בעברית ובצרפתית. למד גם ערבית. בפרוץ מלחמת העולם השנייה עזבה המשפחה את מצרים וחזרה לארץ. זמיר היה בן אחת-עשרה וחצי כשהגיע עם הוריו ואחותו הבכירה לכנרת (1942). נקלט מיידי בחברת הילדים והיה כאילו נולד וגדל כאן. בסיימו את בית-החינוך המשותף המשיך בבית-ירח. נוהג היה לא לקבל מראש מוסכמות והיה משתוקק לחקור ולדעת פשר כל דבר. אוהב מוסיקה היה. חיבב לצייר לשם הנאה עצמית. בתקופת לימודיו בכיתות ההמשך עבד בלול, ברפת, ובעיקר במספוא. את עבודתו עשה במסירות ובעניין. בהיותו בכיתה י"א היה בין הנוער המגויס ליחידת פל"ם. לאחר תקופת אימונים יצא לפעולות בגשר, בסביבות טבריה ובמקומות תורפה

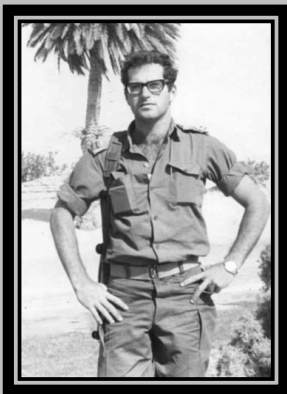
יאיר תל צור ז"ל

בנם של מיכאל ויהודית
נולד- בשנת 13/06/1934 א' סיון תרצ"ד
נפל -בשנת 04/07/1967 כו סיון תשכ"ז

יאיר, בנם של מיכאל ויהודית. נולד בקיבוץ אפיקים . למד בבית החינוך המשותף בדגניה. עם סיום לימודיו בבית-ירח התגייס לנח"ל ושירת בו עד שהתנדב ליחידת הקומנדו "101". השתתף בגיחות רבות מעבר לגבול ובפעולות עונשים נועזות. בהיווסד יחידת הצנחנים, הצטרף אליה עם חבריו מי"101". השתתף בכל פעולות התגמול ונפצע בקרב קלקיליה. היה בין הצונחים במיתלה. לאחר מבצע "קדש" חזר לקיבוץ ועבד בבנות. בשנת 1959 התגייס לצבא הקבע. עלה לדרגת סגן אלוף ופקד על גדוד צנחנים, שכבש במלחמת ששת הימים את משלטי רפיח. חודש ימים לאחר הפסקת האש, בצאתו לתור דרך אסטרטגית חדשה במרחבי סיני, עלה רכבו על מוקש 40 ק"מ צפונית לשארם-א-שיח, ונפל. במקום נפלו קבע צה"ל לוח זיכרון.

הניח אישה - רות אברהמי ושני בנים - נבות וגיא.

יהודה הופמן ז"ל

בן שושנה ואלישיב.

נולד- בג' בכסלו תש"ת. 16 בנובמבר 1947.

נפל- בד' טבת תש"ל. 13 בדצמבר 1969

ילד ביישן, היה אהוב על חבריו, מעורב ובעל אחריות בחברת הילדים. היה מפריד בין הנצים ומשפיע על הקטנים ממנו. חרוץ ופעיל ללא לאות בכל טיול ומחנה, ממלא את חובותיו בדיוקנות ובשלמות ומתנדב לכל קריאה לעזרת הזולת, וכל זאת כשחיוך טוב על פניו. עצור וסגור נאבק עם בעיות גיל הנעורים. בהתגייסו לצבא התנדב לסיירת שקד, מילא תפקידים קרביים רבים, וזכה לשבחים מפי חבריו ומפקדיו. הגיע לקצונה, וגם כאן מילא את תפקידו במלוא האחריות. כשהגיע מועד שחרורו מן הצבא התלבט באשר להמשך השירות. החליט לחזור הביתה ולהשתלב בענף המספוא. לאחר מספר שבועות גויס כאיש ביטחון במטוסי "אל-על". במלחמת ההתשה, בהיותו במילואים על גדות תעלת סואץ, נפל. בן 22 היה בנפלו.

יהודית ברקוביץ' ז"ל

בת צילה וחיים.

נולדה- בט"ו בתמוז תר"ץ 11 ביולי 1930.

נפלה-ט' אייר תש"ח 18 במאי 1948.

היא הייתה ילדה לבבית, מלאה חיים, עליזה ושופעת בריאות.

שתי צמותיה השחורות ועיניה החומות הקרינו פשטות ויחס חם וער לכל הסובב אותה. נועם הליכותיה חיבב אותה על כולם.

בסיימה את לימודיה בבית הספר החקלאי "בית-ירח" נכנסה לעבוד בלול.

בלימודים ובעבודה הייתה רצינית, מסורה, שוקדת ומתמידה.

בטרם זכתה לטעום את החיים נקטפה, במלוא פריחתה ותקוותיה, והשאירה אתריה זיכרון של יופי ושל שמחת נעורים.

בת 17 הייתה בנפלה.

יואל אליעזר שפיכלר ז"ל

בן מינדל ושמחה

נולד- בכ"ג בחשוון תרפ"ב , 24/11/1921.

נפל -בי"א בתמוז תש"ח , 18/7/1948

יואל-אליעזר בן מינה (מינדל) ושמחה, נולד ביום כ"ג בחשוון תרפ"ב (24.11.1921) בעיר סקרנביץ, פולין ועלה לארץ עם הוריו בשנת 1925. לאחר זמן ירדה המשפחה מהארץ, שהתה בחו"ל מספר שנים וחזרה ב-1936. מיום עלותו לארץ התחנך בקבוצת דגניה א' ואחרי-כן היה חבר בה. הצטרף ל"הגנה" בגיל 16. כחבר משק היה שומר שדות ובתחום עבודתו התקלאתית התמחה במטעי הבננות. בשנת 1941 שירת במשטרת-היישובים הניידת וכעבור שנה התגייס לצבא הבריטי, בו הציל פעם, בסכנו את חייו, נהג בריטי פצוע קשה שמכוניתו התהפכה בשדה-מוקשים. בראשית מלחמת-העצמאות עסק בהובלת דלק בקו תל-אביב-חיפה, והותקף פעמים אין-ספור מהמארב. בליל 17-18 ביולי 1948, נערך מבצע "מוות לפולש", בניסיון לפרוץ את הדרך לנגב. לצורך מבצע זה תיגברה פלוגת הנחיתה את הטיבת "גבעתי" והוטל עליה לתקוף את הכפר בית-עפא מצפון, יחד עם פלוגת "גבעתי" שתקפה מדרום. פלוגת-הנחיתה פרצה לכפר ונאחזה בצפונו, אך ההתקפה מדרום נכשלה. המצרים ריכזו את המאמץ נגד פלוגת-הנחיתה, שנאחזה בכפר ולבסוף נאלצה לסגת. יואל-אליעזר נפל בקרב זה, ביום י"א בתמוז תש"ח

יוחאי קורן ז"ל

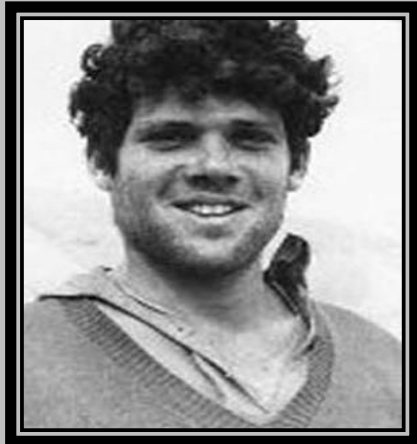

בן גרשון ופסיה
נולד ביום י"ז באב תרצ"ט 2.8.1938.
נעדר מהתאריך: 16.11.1948, י"ד חשוון תש"ט

יוחאי,, נולד באשדות יעקב.

כשהגיע לגיל בית הספר התחיל לומד את לימודיו היסודיים באשדות יעקב עד כיתה ח' ואת לימודי כיתה ח' למד בבית החינוך המשותף של דגניה א'. לאחר מכן למד בבית הספר המקצועי באפיקים. הוא היה שובב וקונדס בדרכיו אבל יחד עם זה היה סגור ואם לא רצה לגלות את האמת, שמא תפגע במישהו מחבריו, אי אפשר היה לדובב אותו. התעניין בספורט (כדורסל) ולאחר שעות העבודה עסק בניהול מעבדת צילום לחברים ולמשק. לצה"ל גויס באוגוסט 1958 וחבריו לנשק, שהיו עמו בקורס קצינים בצבא הסדיר, מדברים עליו באהבה ובהערצה. אחרי נפלו גילו להוריו דמות חדשה אשר לא ידעוה, דמות מוסרית ושלימה עם עצמה, אשר דאגה לכל אחד בגדוד עד לטוראי האחרון, איש המוסר והמצפון, המסודר והממלא הכל בשלמות.

בקרב שנערך בצומת רפיח ביום הראשון לקרבות, הוא כ"ו באייר תשכ"ז (5.6.1967), נפל מפגיעה ישירה של פצצת האויב שנפלה לתוך הזחל"ם שלו בשעה שניסה לטווח את המרגמות אל מוצבי הצומת

יונתן אגר (מרכוס) ז"ל

בן שלמה ונחמה

נולד - ביום : ג' אייר תש"ז . 23.4.1947

נפל - ביום : י"ב בתשרי תשל"ד . 8.10.1973

יונתן , בנם של שלמה ונחמה , נולד בבית השיטה . לאחר נדודים הגיעה המשפחה לדגניה. קשיי הסתגלות רבים היו מנת חלקו של יונתן בשנות ילדותו . הטבע היה חלק ממנו , ורבה הייתה אהבתו לצומח ולחי , לעמק שלנו ולארץ שכה אהב לטייל בה .

יונתן התגייס הראשון מבני מחזורו וראשון חזר הביתה לעבודה . בעבודתו בתמרים , גילה מסירות ואחריות רבה, כשם נהג ביחס לכל תפקיד שמלא. לאחר יום העבודה, הדריך את הילדים. בשבתות טייל אתם. היא לא חשך מזמנו.

לבטים רבים לוו את יונתן ביחס לחייו בקבוצה. וכך, באמצע הדרך , פרצה מלחמת "יום כיפור" איש עבודה ישר דרך, היה יונתן, וכאשר יצא לחזית, עשה זאת כדרכו, בכל מאודו . יונתן נפל בקרב הבלימה, מול גשר פרדאן , ע"י תעלת-סואץ

יוסף בוקיש ז"ל

בן שרה ודוד

נולד ביום כ"ד באדר תשל"ז 14.3.1977.

נפל בעת שירותו, בתאונת דרכים ביום כ' בתמוז תשנ"ז 25.7.1997

יוסף נולד בבית-החולים "השרון" בפתח-תקוה. בן שלישי במשפחה בת ארבעה ילדים, אח לנעם, דן ואסף. שמו ניתן לו על שם סבו, אבי אביו. מגיל צעיר גילה עניין רב בבעלי-חיים והמשפחה החליטה להעתיק מגוריה למושב השיתופי כפר-חיטים, שם עברה עליו ילדותו. יוסף החל את לימודיו בבית-החינוך המשותף בקיבוץ דגניה א', ובבית הקים פינת חי לתפארת. יוסף היה חובב טבע מושבע, אסף חיות וגידלן, דאג לניקיון הסביבה והיה נאמן ניקיון באמצעות המשרד לאיכות הסביבה. את לימודיו סיים יוסף במגמת המכניקה בבית-הספר התיכון מקיף אורט על שם אנה פראנק שבקיבוץ סאסא ובמקביל ללימודיו בכיתה י"ב עבד ברשות שמורות הטבע. בשלהי חודש נובמבר 1995 התגייס יוסף לצה"ל ושירת בחיל-ההנדסה. ביצע מסלול מלא של שנה בפלוגה המחזורית וסיים את המסלול בהצטיינות. בנובמבר 1996 עבר למחלקת הקשר כקשר. עבר קורס פלסי ומש"קי קשר והפך לסמל מחלקת קשר גדודית לאור הצטיינותו ותרומתו. לאור הישגיו במחלקת הקשר הוחלט להעבירו לתפקיד קשר סמג"ד. בתפקיד זה שירת שמונה חודשים. בחודש נובמבר 1997 התעתד להיות קשר מג"ד. יוסף נפל בעת

יפתח שפרונג ז"ל

בן דבורה ויהודה.
נולד- בב' באדר תש"א. 1 במרץ 1941
נפל- בב' סיוון תשכ"ז. 10 ביוני 1967

היה ילד רך וענוג. בילדותו סבל מבעיות בריאות, אולם בכוח רצונו החזק התגבר עליהן. הוא היה ילד נבון ומוכשר, הצטיין בלימודיו ועזר גם לילדים אחרים. במסירות רבה הדריך את ילדי בית-יצחק, יצא אתם למחנות, ובשבתות ארגן טיולים בשבילי הארץ שהכיר ואהב. צנוע היה, מאיר פנים, פעיל בחיי החברה ותורם לגיבושה של חברת הצעירים. הוא התנדב לצנחנים וסיים את הטירונות כחניך מצטיין. כשהשתחרר מהצבא נכנס לעבודה ברפת, למד את העבודה ביסודיות, וגילה מסירות ונאמנות, כדרכו בכול. השתתף בקרב הקשה על מוצבי הסורים בדוריג'את שברמת הגולן. בפריצה למוצב נפצע אנושות, ולמחרת מת מפצעיו. בן 26 היה במותו.

יצחק (אקי) ארצי ז"ל

בן פניה ויואל.

נולד-ה' בשבט תרצ"ט. 25 בינואר 1939

נפל- כ"ח חשוון תשכ"ח. 1 בדצמבר 1967

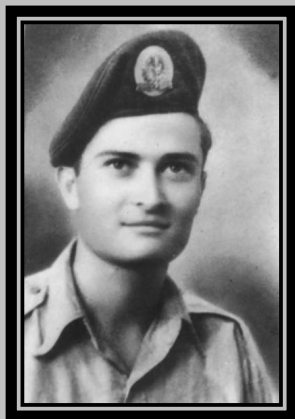
אקי היה ילד פיקח, שובב ומקורי. בבית הספר החל להתבלט בכשרונותיו הרבים והמגוונים, והיה תלמיד מצטיין. במיוחד אהב ספורט: שחייה, שיט, כדורסל, וגם את משחק השחמט. אהב לטייל ברחבי הארץ, ונהנה מהמאמץ שבהליכה ממושכת. התעניין בצומח ובחי וברקע ההיסטורי של כל מקום.

בהתבגרו היה לנער ממעט בדברים, שופע רוח ונעים הליכות. אקי התגייס לחיל האוויר, והיה לטייס במטוסי סילון. כך מיזג את כל הנטיות והתכונות שחונן בהן. אמרו עליו ש"הוא נולד לטייס".

אקי נשא לאישה את יעל, ונולדו להם שתי בנות: מירה ומיכל. (מירה בתו נקראה על שם אחותו שנרצחה).

באחד הסיורים נאלץ לנטוש מטוס "מיסטר" שטס בו, צנח ונפצע. כשפרצה מלחמת ששת הימים עשה מאמצים רבים להבריא מהר. בכל הזדמנות דרש שישתפו אותו במבצעים שונים כדי להשלים את

מיכאל ליס ז"ל

בן רבקה וברוך.
נולד-י"ב אלול, תרצ"ב. 13 בספטמבר 1932 .
נפל-כ"ז חשון, תשי"ז. 1 בנובמבר 1956.

היה ילד מהיר תפיסה ובעל זיכרון מופלא, תלמיד טוב שניחן בפיקחות ובשכל ישר.
איש רעים היה מיכה. סיפוריו היו מתובלים בפתגמים ובמטבעות לשון מן התנ"ך, מן האגדה ומן הספרות
החדשה ששימר זיכרונו הנדיר.
כשהיה בן 16, במלחמת העצמאות, נפל אחיו הבכור דודיק בקרב על דגניה, ומיכה הושפע מאוד מהאסון.
הוא סיים את בית החינוך ואת בית ירח וידע לתרגם את שיעורי החקלאות לשפת המעשה; היה חקלאי
בנפשו ובהליכותיו. לקראת תום שירותו הצבאי קיבל לפיקודו מחלקה קשה, שהעמידה את מנהיגותו
במבחן, והוא עמד בה בכבוד. נפל במבצע סיני, בהסתערו בראש מחלקתו על מוצבי אבו-עגילה.
בן 24 היה בנפלו.

מרדכי (מוקה) כצנלסון ז"ל

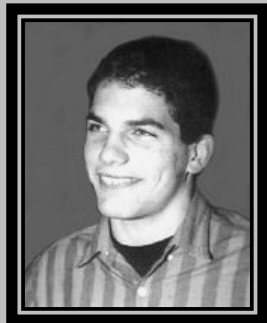
בן בלה וחיים

נולד- ביום ב' בשבט תרפ"ח 24.1.1928

נפל -ביום ז' באייר תש"ח 16.05.1948

בנם-יחידם של בלה וחיים, נולד ביום ב' בשבט תרפ"ח (24.1.1928) בדגניה ב' וסיים את חוק לימודיו בבית-הספר היסודי אשר בדגניה. משם עבר ללמוד בבית-הספר המקצועי שליז הטכניון העברי בחיפה והצטיין שם בלימודיו. בחוזרו לדגניה עבד במסגרות, מכוונאות וכד', וגם ברפת. היה מסור לכל עבודה שעשה וחונן בתבונת-כפים.

בפרוץ הקרבות בעמק-הירדן ניסו למונעו מלצאת לקרב משום היותו בן יחיד להוריו, אך הוא לא נשמע ויצא לקרב הקשה על קיום ההתיישבות היהודית בעמק. מרדכי נפצע פצעים אנושים בקרב זה ומת בבית-החולים "שווייצר" בטבריה ביום ז' באייר תש"ח (16.5.1948). הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בדגניה א'.

מתן פוליבודה ז"ל

בן שולה ואילן

נולד- ביום כ"ו בתשרי תשל"ז 20.10.1976

נפל- ביום כ"ד בכסלו תשנ"ז 04.12.1996

נולד בכפר חיטים. כבן שלישי במשפחת פוליבודה, הצטרף אל דגנית ואיתי והסב אושר רב למשפחתו. בהיותו בכיתה א' נולדה אחותו דקלה, אתה פיתח קשר מדהים. מתן התחנך בבית-החינוך המשותף בדגניה א' ובהיותו בן אחת עשרה עברה המשפחה לקיבוץ גבעת עוז, כאן החל להתמסר בדבקות למשחק הכדורסל ולמד לתופף בתופים. אהבה גדולה רחש לטבע ובמיוחד לבעלי-החיים. התגייס לקומנדו הימי, בהרבה השקעה עבר את הגיבוש ובאוגוסט 1995 החל את השירות. למרות השירות הקשה בלט מתן בזכות אישיותו המיוחדת. הוא היה מקובל מאוד על חבריו ומפקדיו, הפגין מוטיבציה גבוהה והיה רציני ועצמאי בביצוע תפקידיו. מתן ציפה וייחל ליום 1.4.1997, בו אמור היה לקבל את ה"כנפיים", אולם לא זכה לכך. ביום כ"ד בכסלו תשנ"ז (4.12.1996) מצא מתן את מותו בעת אימון צלילה, כשהיה קשור בחבל-חיים לחברו, סמ"ר יאיר אנג'ל. לעולם לא נדע את הסיבות האמיתיות שהביאו למותם של מתן ויאיר. באותו בוקר התייצבה בבית המשפחה משלחת מטעם הצבא, ומכולם בלט סגן-אלוף מהשייטת, אשר בקושי הצליח להסביר את אשר אירע בלילה הקודם. אותו קצין היה יוסי קורקין, שהפך לידיד אמת של המשפחה. לטעם האנשים המאמינים ב"משימתו האחרונה" של מתן, עליו להישאר זכור.

נדב בורג ז"ל

בן הינדה ויצחק

נולד- ביום ט' בסיון תש"ד 31.5.1944

נפל- ביום כ"ח באדר תשכ"ג 24.03.1963

נדב נולד בקיבוץ מסדה. סיים את לימודיו בבית-החינוך המשותף דגניה בעמק-הירדן ולאחר-מכן למד שלוש שנים בבית-הספר התיכון המקצועי שם. השתייך לחטיבת-הנוער של האיחוד. עבד כמסגר במסגריית-המשק זמן קצר בלבד, כי בנפשו חש חיבה יתירה לעבודת-השדה. בעודנו נער עבד בענפים הקלאיים ולפני גיוסו לצה"ל עבד בפלחה עם אחיו הגדול ממנו. גויס במאי 1962. ביום כ"ח באדר תשכ"ג (24.3.1963) נפל בשעת מילוי תפקידו והובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות בקבוצת מסדה.

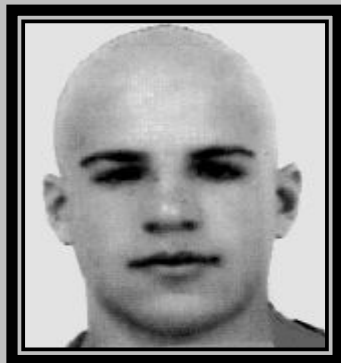
נועם פלדמן ז"ל

בן שרה ונתן
נולד- ביום י"ח בכסלו תש"ך 19.12.1959
נפל- ביום י' באב תשל"ט 03.08.1979

נועם נולד בקרית- ישראל. החל ללמוד בבית-הספר היסודי בכפר בני-ציון, והמשיך בבית-הספר "אוסישקין" בכפר-סבא. בתקופת לימודיו השתייך לתנועת "הנוער העובד". היה ילד מפותח ונבון, תלמיד טוב בעל סקרנות טבעית ורצון לדעת. כבר בהיותו בכיתה ז' הכריז על רצונו להיות טייס לכשיגדל. כאשר עברה המשפחה למושבה מנחמיה, נשלחו נעם ואחיו שי ללמוד בבית-החינוך המשותף בדגניה א'. הוא למד שם שנתיים וחצי, והמשיך ולמד ארבע שנים בבית-הספר התיכון בבית-ירח, שם עסק גם בספורט והיה בין טובי הרצים למרחקים ארוכים. בינואר 1974, בתקופת מלחמת יום-הכיפורים, נתקבל כ"ילד חוץ" בקיבוץ גשר.

נעם גויס לצה"ל במחצית אוקטובר 1978, ותודות לנתוניו האישיים הוצב בחיל-האוויר ונתקבל לבית-הספר לטיסה. הוא עבר בהצלחה את כל השלבים הראשונים, כולל טיסת סולו ראשונה, ומפקדיו אמרו כי "כחניך עשה רושם מצויין". ביום י' באב תשל"ט (3.8.1979) נפל פרח הטיס נעם במילוי תפקידו והובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות בקיבוץ גשר. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל. השאיר הורים ואח.

ניצן פרוג ז"ל

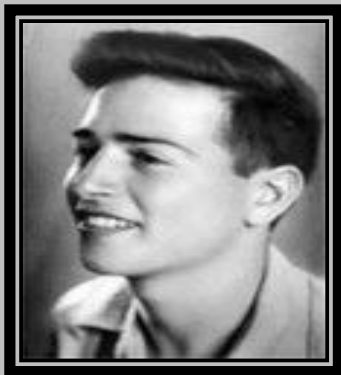

בן סמדר ואהרון.

נולד- "ב בניסן תשל"ח 19.4.1978

נפל- כ"ה בתשרי תשנ"ז 8.10.1986

ניצן בן כפר חיטיין, החל את לימודיו בבית-החינוך המשותף בדגניה א', המשיך בבית-הספר התיכון "בית ירח" ואת מבחני הבגרות השלים, במסגרת אקסטרנית, במתנ"ס "פירסט" בטבריה. ניצן היה נער שאפתן, פרפקציוניסט, והתאפיין ביושר פנימי וברמת מוסר גבוהה. הוא הצטיין בספורט, בעיקר בריצה למרחקים ארוכים, ואף נטל חלק במרתון ה-18 בטבריה, לאורך ארבעים ושלושה ק"מ. כל דבר בו עסק ביצע ניצן על הצד הטוב ביותר, וידע להעריך חברות אמת ואהבה. ביולי 1996 התגייס ניצן לצה"ל, לצנחנים. הוא היה מלא מוטיבציה ונחוש להצטיין ואכן, התגלה כאחד החיילים המצטיינים בפלוגתו. סיפר מפקדו של ניצן: "בעיני חבריו ומפקדיו, היה ניצן אדם מיוחד במינו - בוגר, אחראי, בעל שיקול דעת וערכים נעלים. ניצן בחר להתנדב ליחידה מובחרת, הצליח במיונים השונים והגשים את משאלתו לתרום בצורה הטובה ביותר. ניצן נפל בעת מילוי תפקידו בן שמונה עשרה היה בנופלו.

עוזי שנאן (שיננסקי) ז"ל

בן גיורא ותמרה

נולד - ט' בכסלו תרצ"ב. 18 לנובמבר 1930.

נפל-ט' בטבת תשי"א 18 בדצמבר 1950.

נולד בעמק הירדן השתייך לתנועת "הנוער העובד". בהיותו במקוה-ישראל קנה ידיעות בחקלאות הלכה למעשה והשתלם בענף-המטעים; כן הראה עניין רב בגידול עצים סובטרופיים. בראשית מלחמת-הקוממיות הגנו על המקום עוזי וחבריו בכיתת פלמ"ח ואף השתתפו בקרבות שבסביבה. עם הפלישה הסורית לעמק-הירדן והחמרת המצב שם, התחמק עוזי מבית-הספר וכעבור שלושה ימים הגיע לאפיקים כדי להשתתף במלחמת-המגן של אנשי-המקום, ואז שירת תחת פיקודו של אביו (סא"ל גיורא שנאן), במסגרת חטיבת "גולני", בתפקיד סייר, אבל גם כתום ההפוגה לא ידע מנוח ורצה לקבל את הסכמתו של הקיבוץ לגיוס לצה"ל - והוא אז בן י"ז. ביום ט' בטבת תשי"א (8.12.1950), בשעת מילוי תפקידו, נפל והובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות באפיקים.

עזרא זרזיף ז"ל

בן בת-שבע וחנן.

נולד - 07/08/1942 כ"ד אב תש"ב

נפל - 15/02/1963 כ"א שבט תשכ"ג

היה יליד כנרת, בן לחברי הקבוצה. מילדותו – ילד חרוץ ונוח. מצטיין בתעלוליו וחביב בחברת הילדים. למד בבית-החינוך המשותף, המשיך בבית-ירח וסיים את לימודיו בהצלחה. בלט בכשרונותיו, בתפיסה המהירה. היה מוסיקלי וחובב ספורט, בייחוד – ספורט השייט. שמחת חיים ללא גבול הייתה טמונה בו. בגמר לימודיו בבית-ירח התקבל לחברות בקבוצה בחשוון תשכ"ג (אוקטובר 1962). להפתעת אלה, שהכירוהו כחובב ספורט ימי דווקא, הופנה עם גיוסו לצבא לחיל-האוויר. אף על פי שהגיע לצבא מחוסר תעודת בגרות, השיג בעקשנות ובהתמדתו את שחסר היה לו בלימודים וגמר את קורס הטיס. בגמר הקורס חתם, באישור הקבוצה, לחמש שנות שירות-קבע בחיל-האוויר. בשירותו בצבא יצאו מוניטין לעבודות-העץ שלו, שביצע בידי האמונות, והתחבב שם על חבריו. יצא בדרגת סגן-משנה לתרגיל אימונים ולא חזר. תאונה, שאי אפשר לקבוע את סיבתה, גרמה לאסון בהתרסקות מטוסו.

ערן כהן ז"ל

בן בטי ושלמה.

נולד- בכ"ט בשבט תש"י. 16 בפברואר 1950
נפל- ט"ו תשרי תשל"ז. 11 באוקטובר 1973

היה ילד מוכשר, והייתה לו זיקה מיוחדת לנושאים רוחניים, זיקה שהתפתחה בתקופת נעוריו והתבטאה במיוחד בחיבוריו בבית-ירח.

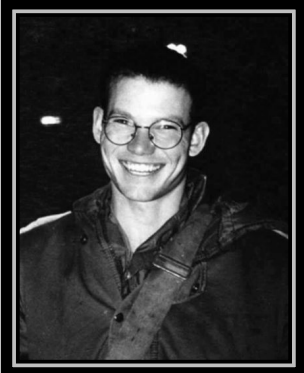
נעים סבר היה. דבריו נוסחו בבהירות ועוררו למחשבה. היה בעל חוש ביקורת מפותח, ושאף תמיד לשלמות. ניחן בשמחה פנימית, בסקרנות ובכושר התמדה.

על אף ביישנותו היה במרכז החברה, כשהוא שופע עליצות. עם כל רצינותו ידע לשמוח ולרקוד עם כולם. עניו ומסור לזולת, בעל מצפון, ומוכן ללכת נגד הזרם.

כשהתגייס בחר בחיל האוויר, הלך לקורס נווטים וסיימו בהצלחה. מיד לאחר הקורס נשלח לטוס במטוסי ה"פנטום", והפך לאיש צוות.

הוא הדריך נווטים והשקיע את כל מרצו בעזרה לצעירים מתוך אחריות לתפקיד. עד מהרה היה למפקד הקורס.

במלחמת יום הכיפורים יצא ערן לגיחה בעומק מצרים, ולא חזר עוד.

ערן חי פרץ ז"ל

בן שולמית ואיתן.

נולד- כ'א אלול תשל"ה. 28 באוגוסט 1975.

נפל- כ'ח שבט תשנ"ז. 4 בפברואר 1997

ערן נולד בקיבוץ דגניה א'. אח לאורי, ירון, קרין ויעל, דוד לרותם, נכד לסבא שלמה ולסבתא בטי, מוותיקי דגניה א', ולסבא משה וסבתא אסתר מירושלים. היה דור שלישי בדגניה מצד אמו ודור שביעי בירושלים מצד אביו. היה חבר דגניה א'. ערן היה ילד יפה תואר, בהיר תלתלים, כולו חיוך ואור. הוא נקרא על שם דודו, אחי אמו, סרן ערן כהן, שמטוסו הופל בשמי מצרים במלחמת יום הכיפורים. הוריו הוסיפו לשמו את השם "חי", כסגולה לבריאות טובה ולאריכות ימים - אך לא כך רצה הגורל... ועכשיו הם טמונים זה לצד זה בבית העלמין בדגניה א'. משפחתו הוסיפה לשמו "חי" כסגולה לגורל שונה מגורלו של דודו, אך הדבר לא סייע לו כאשר נפל מעל שאר-ישוב באסון המסוקים, עם עוד 72 חיילים בדרכם לפעילות בלבנון. ערן למד בבית החינוך המשותף בדגניה א' והמשיך בבית-הספר התיכון "בית ירח". הוא עשה עבודת גמר רחבת היקף על הבננות וסיים את הלימודים בהצטיינות. חבריו קראו לו "הנסיך הקטן". כבר מילדותו בלט ברצינותו, באחריות שנטה לקחת על עצמו, בהישגיו בלימודים, בשקדנות ובחוש ההומור שלו. היטה אוזן קשבת לחבריו, ידע תמיד להיות במקום כשהיו זקוקים לו ותרם לסביבתו מבלי שציפה לתמורה כלשהי. בתחילת חודש אפריל 1994 התגייס ערן לצה"ל והוכשר כלוחם

פטל זיצ'יק ז"ל

בן טובה ומשה.

נולד- כ"א באב תרפ"ח 7.8.1928

נפל- ז' בטבת תש"ט 5.1.1949

גדל ונתחנך לעבודה ולשלום, למד והתאמן להילחם למען שלום היישוב והמולדת. מראשית מלחמת-
העצמאות שירת בשמירה בגוש עמק-הירדן, עבר למחלקה מיוחדת ונלחם בכל הקרבות בעמק. סירב
לקבל פקודת שחרור שהושגה בשבילו בהפוגה הראשונה. התגייס לחטיבת "גולני", הצטיין בקרבות
סג'רה-לוביה והשתתף בשאר הפעולות בגליל.

את המלחמה ראה כמאמץ הכרחי למען החיים, כמו עבודה קשה במשק, שהואיל וממילא אין להשתמט
ממנה, מוטב לעשותה ברוח עליזה ובבת-צחוק. הוא ירד עם החטיבה לנגב והשתתף במבצע "חורב"
לסילוק הצבא המצרי מתחומי ישראל. בשלהי המבצע השתתף בקרב על משלטי רפיח ונפצע קשה ונפטר
מפצעיו לאחר מכן.

ראובן לשם ז"ל

בן בלה ואברהם.

נולד ביום ט"ו בסיון תרצ"ב 19.6.1932

נפל ביום ה' בסיון תשכ"ז 16.06.1967

נולד ביום ט"ו בסיון תרצ"ב (19.6.1932) באפיקים. אחרי שסיים את בית-החינוך המשותף בדגניה עבר לבית-הספר התיכון החקלאי בבית-ירח ועמד בבחינות-הבגרות כאכסטרני. לבסוף סיים את הפקולטה למדעי-המדינה באוניברסיטה של תל-אביב. השקט, הכנות, הבטחון הפנימי והגותו המלווה בת-צחוק מתוך סלחנות - אלה היו מתכונותיו. לצה"ל גויס ביולי 1951 ושירת במסגרת נח"ל כמפקד נחלאים א', הוא נחל-עוז של היום. לאחר-מכן היה מפקד היאחזות מגל. לאחר נשואיו עזב את הקבוצה ושירת בצנחנים. הוא הצטרף לצבא-הקבע והגיע לדרגת רב-סרן. בשנת 1959 נפצע קשה אבל המשיך את שירותו הפעיל בצבא-הקבע. במלחמת ששת הימים היה חניך בבית-הספר לפיקוד ומטה, הצטרף לאוגדה של רפול והשתתף בקרבות בחזית הדרום שבהם נפצע וביום ה' בסיון תשכ"ז (16.6.1967) מת מפצעיו. הניח אשה ושני ילדים. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות באפיקים.

בן דרורי ז"ל

בן לאה ויחזקאל

נולד ביום ג' בכסלו תש"ד 30.11.1943

נפל ביום י"ב באדר תשכ"ג 08.03.1963

נולד בקיבוץ מעגן, את לימודיו סיים בבית-החינוך המשותף בדגניה, המשיך ללמוד ואף סיים את לימודיו בבית-הספר התיכון על-שם רופין בבית-ירח, ואז חזר לקיבוץ והיה חבר בו. גויס לצה"ל באוגוסט 1962. נפל בשעת מילוי תפקידו ביום י"ב באדר תשכ"ג (8.3.1963) והובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות האזרחי בקיבוץ (מעגן).
ניטע גן על שפת-הכנרת בתוך המשק - והוא נקרא "גן רני".

רן שן ז"ל

בן רות ודן.

נולד-30 י"ב בתמוז, תש"ז. ביוני 1947

נפל- כ"ו באייר תשכ"ז. 05 ביוני 1967.

נער-הטבע היה רן והוא מצא סיפוקו באהבתו לבעלי-החיים ובטיפול בהם, בעבודתו בשדה, ברכיבה על סוסים ובטיולים. יש אמנם שהדברים האלה הביאו לידי "ביטול תורה", כי הם גזלו ממנו את הזמן להכנת שיעורי-בית, וההורים כעסו עליו לא פעם בשל כך, אך פעולות אלו היו כורח לגביו למען תת ביטוי לאהבה שבנפשו. הוא ידע לעזור לאנשים וכיבד אב וסב - תכונה המעידה על נפשו היפה. רן למד בבית-החינוך המשותף בעמק-הירדן סיים את לימודיו שנה אחת - בבית-הספר החקלאי-התיכון בכפר גלים שליד חיפה. חייו בבית-הספר לא היו קלים, כי לבו היה תמיד מרחף בשדות, בין הסוסים והפרות. בשעות-הפנאי ובמנוחה היה מרבה לקרוא ספרים, יוצא לשחות בכנרת וטיפל בכלבתו. אך באמצע הופסקה עבודתו כי ביולי 1966 גויס לצה"ל ויצא לשרת בנח"ל. עבר כמה קורסים וביניהם גם קורס-צניחה. בצבא עצמו לא הכל ניתן לו בקלות. אולם הוא קיבל הכל בלב קל: "אין דבר, נתגבר על זה". אך עוד הוא בשירות-חובה ותוך כדי לחימה בתעלות לשם טיהורן זרק רן רימון אשר הוחזר אליו ופגע בו - וכך מצא את מותו; זה היה בקרב שנערך לפני צומת רפיח ביום הראשון לקרבות, הוא כ"ו באייר תשכ"ז

שמואל (מולה) אגין ז"ל

בן שרה ויחיאל

נולד ביום י"א בכסלו תרפ"ח 5.12.1927

נפל ביום ב' בסיון תשכ"ז 10.06.1967

נולד בקיבוץ דגניה ב'. למד בבית הספר היסודי בדגניה א' ואחר כך את הלימודים התיכוניים בבית ירח במגמה החקלאית. בקיבוץ עבד במטעים. בשנת 1944 היה חבר גדנ"ע ועבר כמה קורסים של מפקדים עוד לפני פרוץ מלחמת הקוממיות. אז השתתף במשמר עמק הירדן, ולאחר מכן, כשגויס לצה"ל בפברואר 1948, השתתף גם במלחמה עצמה. אהב מוסיקה ונטה לפוליטיקה. היה נוסע על פני הארץ להרצות ולהשתתף בוויכוחים. היה חבר הוועד הפועל של הקיבוץ הארצי וחבר מחלקת הבטחון שבו. אישיותו אמרה טוב לב ופשטות והאדם שבו התבלט תמיד בשפע אהבה מצדו לאנושיות כולה. הוא אהב שלום ושנא מלחמה ואימרה שגורה היתה בפיו תמיד: "אלה האומרים שמחיר השלום הוא גבוה מדי יזכרו נא את מחיר המלחמה". היה קצין אחראי ובעל מוסריות גבוהה וניתן בכושר מנהיגות מעולה. במלחמת ששת הימים, בקרב במבואות עזה, ביום כ"ו באייר תשכ"ז (5.6.1967), הוביל את פלוגתו בתקיפות ובמהירות וביצע את משימתו כקצין אחראי ובעל כושר הדרכה מעולה; אך ביום הששי לקרבות, הוא ב' בסיון תשכ"ז (10.6.1967) נפל בסיוור ברפיח בשעה שנפגע ממוקש. הניח אשה ושלושה ילדים.

שמואל (מולה) תנפילוב ז"ל

בן חיה ותנחום.
נולד ביום: כ"ד אייר תרפ"א. 1 ביוני, 1921.
נפל ביום: כ"ו ניסן תש"ג 1 במאי, 1943.

מולה היה ילד השביעי שנולד בדגניה.
בקבוצת הילדים המצומצמת היה מולה דמות בולטת באופיו המיוחד. עוד בהיותו ילד, היה לבו פתוח לכל נדכא וסובל והביא זאת בחבוריו.
בבגרותו, צנוע ושתקן, מתמיד ודייקן, אהב מאוד את העבודה על הטרקטור בשדה.
בקיץ 1940 התנדב מולה לצבא הבריטי כדי לקחת חלק במלחמה נגד הנטצים. הוא שרת ביחידה עברית להובלה שהשתתפה בפעולות רבות במדבריות מצרים ובצפון אפריקה.
כשנשלחה היחידה לאירופה, טרפד האויב את האניה.
בין 138 החיילים הישראליים שטבעו במצולות ים התיכון, היה גם מולה.
בן 22 היה בנופלו.

יִזְכֹּר

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנָיו וּבְנוֹתָיו,
הַנְּאֻמָּנִים וְהָאֻמִּיצִים, חֵילֵי צָבָא-הַגָּנָה לְיִשְׂרָאֵל,
וְכָל לוחְמֵי הַמַּחְתָּרוֹת וְחֻטִּיבוֹת הַלּוֹחָמִים
בְּמַעֲרֻכּוֹת הָעֵם, וְכָל אַנְשֵׁי קְהֵילֵית הַמּוֹדִיעִין
וְהַבִּטְחוֹן וְאַנְשֵׁי הַמִּשְׁטָרָה אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם
בְּמַלְחָמָה עַל תְּקוּמַת יִשְׂרָאֵל,
וְכָל אֵלֶּה שֶׁנִּרְצְחוּ בְּאַרְץ וּמְחוּצָה לָּהּ
בְּיַדֵּי מְרַצְחִים מְאָרְגוּנֵי הַטְּרוֹר.

יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזֵרְעוֹ וּבְיָאֲבָל עַל זֵיו הָעֲלוּמִיב
וְחֻמְדֵּית הַגְּבוּרָה וְקִדְשֵׁית הַרְצוֹן וּמְסִירוֹת הַנְּפֶשׁ
אֲשֶׁר נִסְפוּ בְּמַעֲרָכָה הַכְּבֵדָה.